

i denne omgang i en størrelsesorden af knap 6 mia. kr. Det er både dieselaftgiften og benzinaftgiften, der bidrager til lavere miljøbelastning på transportområdet, og de øgede energiafgifter bidrager til, at vi nærmer os CO₂-målsætningen. Desuden er der forbedringer for den kollektive trafik, og der er sat et arbejde i gang for at gøre grønne afgifter socialt mere retfærdige gennem et bundfradrag. De sidste to ting er – vil jeg gerne understrege – et resultat af SF's og Enhedslistens deltagelse i forliget, og det er et resultat, vi påskønner fra radikal side.

Endelig er det nødvendigt med en opstramning af aktiviteten gennem lavere tilskud, primært til ejerboliger og lånefinansieret forbrug. Det svarer vel, som statsministeren meget visuelt sagde i sin redegørelse ved debattens start, stort set til forsvarsbudgettet, og det synes jeg var en meget passende sammenligning, for det er jo relativt store tal, vi her har med at gøre. Men derudover – og det synes jeg også skal understreges – er der et behov for nulvækst i statens udgifter på den kommende finanslov, og der er behov for en stram kommunaløkonomi, som det også fremgår af de indgåede kommunale aftaler.

Spørgsmålet er selvfølgelig, hvad det var for et alternativ, regeringen blev mødt med fra Venstre og De Konservatives side. Det har debatten handlet meget om, og jeg skal ikke forlænge den væsentligt, for noget af det bliver en strid om ord. Men jeg har endnu ikke set ét eneste forslag, som virkelig havde noget, der bare mindede om den strammingsgrad, som er nødvendig for dansk økonomi. Vi fik at vide, at Venstre og De Konservative gerne ville skifte over til offentlige besparelser, men vi fik ingen forslag til offentlige besparelser, og derfor var der altså ikke meget at gå efter. Vi fik derimod en meget klar instruktion i, at succeskriteriet for Venstre og De Konservative i høj grad var at gennemhulle virkningen af indsatsen for en opbremsning af ejerboligprisstigningerne og den del af forbruget, som finansieres gennem optagelse af lån i fast ejendom.

Fremtiden er selvfølgelig ikke så tryk for en regering, der ikke fik det store brede forlig, den gik efter, men jeg ved ikke rigtig, om jeg skal tro på det, hr. Anders Fogh Rasmussen sagde til Weekendavisen for nylig: Det bliver kamp fra hus til hus. Det lød ret voldsomt, og det blev fulgt op af formanden fra Venstres erhvervsudvalg, som sagde: Dette er åben krig, og det ønsker vi i Venstres bagland.

Nu er vi jo i Det Radikale Venstre antimilitarister, så vi kan fornemme, at det bliver svært at komme på dialoghold af hinanden. Men jeg har nu alligevel på fornemmelsen, at når vi kommer frem til efteråret, vil det vise sig, at der er mere at snakke om, end det lyder til i dag, i hvert fald hvis vi skal tro på, at der stadig er noget, der hedder borgerlige stemmer, der arbejder, for så skulle der gerne være en anden stil og nogle andre muligheder for at snakke sammen til efteråret. Men det kræver altså det, jeg vil kalde politisk risikovillighed. Det kræver faktisk, at man også er parat til at tage medansvar for noget, der ikke er populært, og det savner vi i høj grad meldinger om fra Venstre's og De Konservatives side.

Lad mig så slutte af med at nævne nogle punkter, som jeg opfatter som en del af efterårets dagsorden, i hvert fald den dagsorden, vi kan se med radikale briller. Det er dels finansloven, der – som jeg allerede har sagt – nødvendigvis må blive stram, og som også skal rumme strukturændringer. Som bekendt står regeringen frit, når det drejer sig om selskabsbeskatningen, og som vi har kunnet høre i radioen i dag, er der også andre ting, bl.a. vedrørende boligstøtte, hvor vi i høj grad må efterlyse en boligstøtte, der først og fremmest bygger på social trang.

Det andet, jeg gerne vil påpege, er, at der startes et arbejde med det, jeg vil kalde arbejdsmarkedsreform 3. Der er behov for en arbejdsmarkedsreform, der stopper udstødelsen fra arbejdsmarkedet, og der er behov for en arbejdsmarkedsreform, som sikrer, at arbejdsmarkedet tager det nødvendige sociale ansvar. Det er det, vi fra radikal side også efterlyste i valgkampen. 20 pct. fik aldrig chancen under opsvinget, og det er deres tur nu. Men der er samtidig behov for nogle strukturændringer på arbejdsmarkedet, som sikrer, at folk bliver der længere, at de pensionerer sig senere, at der bliver øget mulighed for deltid og fleksibilitet, og at vi i øvrigt får fjernet nogle flaskehalse og skabt øget mobilitet. Det er en god dagsorden at arbejde med for dem, der vil det.

Som det tredje punkt vil jeg gerne nævne et punkt, som måske er usædvanligt set med Folketingets øjne, når man ved, hvad De Radikale normalt beskæftiger sig; men vi har faktisk brug for en retspolitisk reform inden for forsvaret. Det er noget, vi har efterlyst fra radikal side, men det er også efterlyst nu af forsvarets officerer og Forsvarets Konstabel- og Korporal-